

"קטן אבל זוהר"

משיחת י"ד אדר-ראשון, פורים קטן, ה'תשמ"א

כינוס זה מתקיים ביום "פורים קטן" אחר חצות היום, זמן המהווה את ההתחלה וההכנה של "שושן-פורים קטן".

בשם זה מודגש שתוכנו של יום זה קשור עם המושג "קטן", שהרי בתורה, שהיא תורת-אמת, כלומר שהיא מגלה את האמת שבכל דבר, נקרא יום זה בשם "פורים קטן".

בנוסף לכך, מתכנסים ביום זה ילדים קטנים וילדות קטנות, השייכים כולם לעם ישראל, העם הקשור עם יעקב, שעליו נאמר "קטן הוא", והם מתכוננים לקבל את פני דוד מלך המשיח, שעליו נאמר "דוד הוא הקטן".

מהי משמעותו של המושג "קטן" המודגש בכל נושאים אלו? על כל אחד מאיתנו להתבונן בכך, שהוא מקבל את כל מה שיש לו מהקב"ה, "המאור הגדול", המאיר והמעניק את כל צורכי השמים והארץ וכל צבאם, אותם הוא ברא, כדברי הפסוק שאמרתם זה עתה: "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ".

כל אחד מקבל מ"המאור הגדול" את כל צרכיו, ולכן מובן מאליו, שעליו לעשות כל מה שביכולתו להיות ב"צבאות השם", הצבא השייך ל"מאור הגדול", ובכך הוא הופך בעצמו ל"מאור קטן": הוא אומנם קטן שכן, גדול ככל שיהיה - ובוודאי הוא אכן יגדל, "זה הקטן גדול יהיה" - אין זה אלא באמצעות הכוח והברכות שנותן לו "המאור הגדול", אבל יחד עם זאת, מבטא שם זה גם את השליחות והתפקיד המוטלים עליו.

על-אף היותו קטן בהשוואה לשמים ולארץ ולכל צבאם - הוא נקרא "מאור קטן", משום שבכוחו להאיר את כולם, באמצעות הקשר שלו עם "נר מצווה ותורה אור", על-ידי אור תורתו של הקב"ה, ועל-ידי קיום מצוותיו של הקב"ה, "המאור הגדול".

וכך הופך "המאור הקטן", כל יהודי, ילדים כילדות, ובאמצעותם - גם הוריהם וקרוביהם, וכל היהודים הבוגרים - למאור הזוהר ומאיר את העולם כולו.

אנו לומדים זאת גם מכך ש"פורים קטן" ו"שושן פורים קטן" נקבעו - כמו "פורים גדול" ו"שושן פורים גדול" - ביום הארבעה-עשר וביום החמישה-עשר בחודש, ימים שבהם הירח מלא, כלומר ש"המאור הקטן", הירח, מאיר במלואו.

עובדה זו מלמדת את כל השייכים לעם ישראל, "יעקב קטן הוא", המצפה לקבל את פני "דוד הוא הקטן", המלך המשיח, שאין להתחשב בכך שהוא "קטן" בהשוואה כמותית לעולם כולו, שכן האמת היא, שהסיבה לכך שהוא נקרא "קטן" אינה מפני שהוא קטן ביחס לעולם; אדרבה! הוא מנהיג את העולם, ומביא את הגאולה אל העולם כולו.

בכך שהוא "מאור קטן", המקבל מ"המאור הגדול", כשהוא מצטרף ל"צבאות השם" - כשם שכל חייל בצבא מקבל את כל צרכיו כדי שיוכל לנצח במלחמה, ובמקרה של "צבאות השם" - לנצח במלחמת היצר.

את כל זאת מקבל הוא מ"המאור הגדול", מ"המפקד העליון", הקב"ה בעצמו.

פרשת תשא

בהזדמנות קודמת הוזכרו דבריו של הקב"ה: "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך", בלשון יחיד, כלומר שבכל מקום שבו נמצא חייל ב"צבאות השם" - בן לעם היהודי, שכולו "צבאות השם" - ומזכיר את שמו של הקב"ה בתפילה, בלימוד, או בקיום מצווה, כמו נתינת צדקה - בא אליו הקב"ה בעצמו ומברכו בהצלחה בכל ענייניו.

